

je oprijela preobrnjene ladje in se je krčevito držala. Tudi denarnice ni izpustila iz rok. Daleč jo je voda odnesla in še le ob mlinu je prišla rešitev. Mlinar je stopil v ladjo, hitel za njo in jo s težavo rešil. Vsi drugi so se sami rešili. Sreča v nesreči je bila, da ni zahtevala Mura več žrtev. Naj bo to vsem v spomin, da se človek ne more igrati z naravnimi silami.

Sobota. Veliko slovesnost smo imeli dne 29. in 30. junija. Salezijanski zavod »Martinišče« je obhajal god Marije Pomočnice. Ogromno naroda se je zbralo. Stolni kanonik g. dr. Cukala je imel pontifikalno sv. mašo, sprejel no-

ve člane v Marijino družbo, blagoslovil novo zastavo dijaške Marijine kongregacije in imel lepo pridigo. Zastavi je kumovala gospa Bajlecova. Vsem, ki so bili prisotni pri ti proslavi, bo to ostalo še dolgo v spominu.

Slana je v mesecu maju naredila veliko škodo. Škoda je ocenjena za celi srez in sicer znaša škoda 3.700.000 Din, tako je vsaj glavarstvo sporočilo.

Pravda proti gospodu kaplanu Vargu od Sv. Jurija je končana. Gospod kaplan je bil v Mariboru oproščen in dobil s tem popolno zaščeno.

Spričo rastoče nevednosti ...

Pred 30 leti je izdal papež Pij X. okrožnico, ki se v njej bridko pritožuje nad nevednostjo v verskih stvareh. Tolika je ta nevednost, da je z njo ogrožena dušna blaginja tisočev in stotisočev. Zato je dobro urejena in sodobna katehizacija ne samo otrok, marveč tudi odraslih dolžnost, ki jo nalaga ljubezen do bližnjega in h kateri so obvezani ne samo duhovniki, marveč tudi svetnjaki. Okrožnica za zveličanje duš vnetega papeža je imela lepe uspehe, osobito na Francoskem. O tem je pred nekaj tedni v svojem govoru v Rimu sedanji general dominikancev pater M. Gillet — po rodu Francoz — poročal naslednje: Ko je pater Gillet deloval l. 1905 v Parizu, pride k njemu neki starejši gospod — ime mu je Prouve Drouat — s papeževo okrožnico v roki ter se mu prijavi za katehista s prošnjo, naj mu pri tem pomaga. Kmalu zbere okoli sebe veliko število svetnih ljudi, ki so z vedrim in požrtvovalnim duhom šli na delo kot prostovoljni katehisti, potem ko so se sami na posebnih

tečajih za to izobrazili. Število takih katehistov je tekom let naraslo. Ti požrtvovalni mladeniči in možje: dijaki, vseučilišni profesorji, inženjerji, odvetniki, zdravniki, generali, admirali, ... se peljejo vsako nedeljo s tramvajem ali drugim vozilom v pariška predmestja, da poučujejo krščanske resnice. Tukaj jih ljudje z veseljem sprejemajo, ko vidijo, da se za verski pouk trudijo ne samo duhovniki, marveč tudi izobraženi katoliški laiki.

Ob tridesetletnici okrožnice Pija X. proti zlu nevednosti v verskih rečeh je treba zabeležiti, da je vsebina te okrožnice še vedno sodobna, ker je vprašanje, kako delovati proti nevednosti v verskih stvareh ter dvigniti versko znanje in z njim krščansko življenje, vedno še pereče. Reči smemo, da je pri nas to vprašanje še bolj pereče nego pred 30 leti. Ponekod se vera pobija in verski pouk zatira. Drugod se pod zastavo krivega nacionalizma širi verska brezbriznost. Neki časniki — v verskih zadevah sami veliki nevedneži — pospešujejo versko mlačnost ter pomnožujejo nevednost. Zabrisujejo se razlike in meje med posameznimi cerkvami in religijami. Mnogoteri se ne zavedajo, kolika dobrina jim je katoliška cerkev kot edina od Kristusa osnovana ustanova za zveličanje duš. Nevednost jim pokvari vest, ki jim ne dela ovir, ko radi sklepanja zakona ali

dobička ali krivemu nacionalizmu na ljubo odpadejo v krivo vero ali razkol. To so dejstva, ki dokazujejo, kako je tudi med nami razširjena verska nevednost in z njo verska mlačnost. Verskega pouka pa je med nami vedno manj, zlasti odkar krščanske prosvetne organizacije ne morejo delovati med ljudstvom. Bilanca ob 30letnici okrožnice Pija X. torej izkazuje za nas velik pasivum: širi se nevednost v verskih zadevah in z njo verska brezbriznost, krščanska prosveta pada ...

*

Hoče pri Mariboru. Cenjeno občinstvo opozarjamo, da se bo v nedeljo dne 23. junija vršila veličastna ljudska igra »Slebernik« zunaj na prostem pred cerkvijo in sicer samo zvečer. To bo obenem nekaka daljna predpriprava na evharistični kongres.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Katoliško izobraževalno društvo priredi na binkoštno nedeljo in ponedeljek ob pol štirih popoldne v Društvenem domu lepo igro: »Sultanova hči in dobri vrtnar«. Igra je zelo lepa, zato vabimo tudi sosedo, da si jo ogledajo. Bo kot priprava za evharistični kongres. Pridite!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Prijatelji dramatike, pridite na binkoštno nedeljo v naš Društveni dom. Priredili vam bomo lepo igro »Črna žena«. Igra je lepe vsebine; videli boste, kako se godi tistemu, ki vzame ciganko za ženo. Med odmorom igra godba.

Fantovski praznik na binkoštni ponedeljek pri Sv. Tomažu nad Vojnikom. Spored: Ob pol 9 zbirališče v vojniški cerkvi. Ob 9 skupna procesija z godbo in fantovskimi prapori k Sv. Tomažu. Ob 10 slovesno sv. opravilo za fante na prostem. Slovesnost bode vodil ml. gospod stolni kanonik dr. Ivan Žagar iz Maribora.

Ali si že obnovil naročnino?

Nemška pravica v »dobrih starih časih«.

Kdor je ukradel kljub prepovedi nemškega mesta Speyer vrednost 3 pfenigov, so ga mučili do smrti na kolesu. V mestih Lübeck in Strassburg so okopali smrtno v vrelem olju v 15. stoletju ponarejevalce novcev. V Leipzigu je podpisal učitelj prava slovit Benedikt Carpzow (1795) v svojem življenju čez 20 tisoč smrtnih obsodb v čarovniških procesih.

Najstarejše sv. pismo

je odkril nemški stari noslovec v neki knjigarni v mestu Kairo v Egiptu. Najdba je iz II. stoletja po Kr. Dostoj je bil najstarejši pisani izvod sv. pisma iz IV. stoletja. Najnovejši in

dobro poučeni, kako mu je šla obnova od rok v domačem kraju, hočemo to pojasniti v naslednjem z vzgledu, po ustnem izročilu in po beležkah iz župnijskih kronik.

V skrajni sili in ob robu gospodarskega propada so naklonila nebesa vinarskega strokovnjaka v osebi domačina Balona. Pa še njemu so se zaupali spočetka le bolj brihtni, mlajši in res po napredku hrepeneči gospodarji. Ti so poslušali njegove razlage o ameriški trti, kako jo bo treba saditi ter gojiti, da bo rodila. Vera je že bila tu pri nekaterih v novo trto, pa denarnih sredstev ni bilo za rigolanje in predvsem pa ni bilo dobiti novih trtnih sadik.

Balon je podučeval rojake, že omenjeni pišečki graščak ter baron jim je pa priskočil na pomoč s svojim vplivom kot deželni odbornik v Gradcu. Pozval je najprej Pišečane, naj dajo na razpolago zemljišče, na katerem bi gojili ameriško trto in bi dovolj močne divjake cepili na zlahtne vrste. Pišečani so ponudbo za napravo prve trsnice kar enostavno odklonili. Pri občini merodajni in za njimi tudi drugi so še bili vedno mnenja, da se tudi na ameriški podlagi ne bodo dali enkrat uničeni vinogradi obnoviti. Velmožje

so razlagali manjšim posestnikom, da je divjak, ali ameriška podlaga »viničevna«, to je divja trta, ki raste po hostah in ni za vzgojo zlahtnih vrst. Viničevna je divja trta, ki zraste iz pešk zlahtnega grozdja, katere raznašajo ptiči enako, kakor zraste iz pešk zlahtnega jabolčnega sadu lesnača.

Premnogi so se bali globokega rigolanja, kakor ga je učil Balon in bi bili pri obnovi kvečjemu za nasad korenjakov v navadno kopaenje.

Pa vrnimo se nazaj k prvi trsnici, katero so napravili Pišečani iz svojega kota na Bizeljsko. Bizeljski so sprejeli ponudbo Gradca za napravo trsnice pod vplivom Balona z veseljem. Prva trsnica za nove ameriške nasade je bila poklicana v življenje na Bizeljskem.

Kako so se Pišečani kinalu kesali, ko so premagali predsodke glede novih nasadov in so pozneje morali hoditi po trte in po navodila za sajenje na Bizeljsko. Posebno še pa, ko so videli, da se morajo zadovoljiti z vsem, kar dobijo od sosedov.

Enkrat oživljena vinarska šola ali trsnica na Bizeljskem je dala razglasiti potom občin, da dobijo ameriške trte: korenjake za denar, ključke pa zaštonj.

Odprta noč in dan so groba vrata

Sele pri Slovenjgradcu. V cvetni mladosti 24 let je zapustila svojega moža cerkovnika in 3 male otročiče Tonka Krivonog. V sredo dne 29. maja je še pridno delala, menda prepridno v pričakovanju poroda, v četrtek na svoj Vnebohod dopoldne jo je že poklical Gospod k sebi, ko je dala življenje tretjemu otroku. Starši po domače Breznikovi so tako izgubili v kratki dobi tri mlade otroke, cerkovnik Feliks zelo pridno ženo, otročiči dobro mater. Naj v miru počiva!

Razbor pri Slovenjgradcu. V večnost se je preselil naš najstarejši mož Jurij Podojstršek, katerega bomo močno pogrešali, zlasti pri naši farni cerkvi. Mož je bil samouk in daleč naokoli znan kot izvrsten rokodelc. V 85. letu svoje starosti kot zlatoporočenec zapuščal dva sina in štiri hčere.

Ribnica na Pohorju. Zopet je posegla neizprosna smrt med vrsto naših dobrih mater ter nam je vzela iz naše sredine skrbno, marljivo in krščansko gospodinjico Rozalijo Mihelič. Njeno življenje je bilo sama žrtev za svoj lepi dom in za svoje sinove. Na njenih ramenih je ležala vsa skrb za obširno posestvo, katero je pod njenim večjim vodstvom lepo napredovalo. Dasi že v 60 letih, je bila še vedno čvrsta, tako da še pač nihče ni mislil, da ji bo že v tako kratkem času treba odpotovati v boljše domovino. Na njeni zadnji poti jo je spremljala številna množica ljudi; pokazali so s tem najbolj odkrito, da so pokojno Robnikovo mater veči spoštovali. Gospod župnik ji je govoril ob odprtem grobu ganljive besede. Blagopok. Robnikovi materi želimo večni mir in pokoj, ostalim pa naše globoko sožalje!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Dne 21. maja je mirno v Gospodu zaspal daleč znani Muršec Franc v starosti 63 let. Imenovan je bil večeugleden krščanski mož in dober oče 3 otrok. Bil je 32 let tretjerednik ter marljivo pristopal k mizi Gospodovi. Na smrtni postelji je vdan v božjo voljo potrpežljivo prenašal bolečine

svoje bolezni. »Slovenski gospodar« je zahajal v njegovo hišo čez 25 let ter mu je bil najboljši prijatelj še v zadnjih dnevih njegovega življenja. Dobremu možu in očetu naj ljubi Bog stotero poplača na onem svetu njegovo trpljenje in delo!

Sv. Anton v Slov. goricah. V sredi meseca maja je ležal na mrtvaškem odru, ovenčan z najlepšim spomladanskim cvetjem, vzoren 37-letni mladenič Franc Zorec v Brengovi. Z njim je izgubila mladeniška Marijina družba dobrega tovariša, pa tudi Apostolstvo mož in fantov zvestega člana. Že od nežnih šolskih let, ko je stregel pri sv. maši, pa skoraj do njegove prezgodnje smrti je bilo zmiraj njegovo najljubše delo v cerkvi. Rad je vedno pomagala duhovnikom in cerkovniku, kjer je le mogel. Naj mu dobri Bog na onem svetu vse stotero poplača! Zadnja tri leta je imel službo križarja in grobokopa; moral je marsikomu izkopati prezgoden grob, zdaj pa so ga drugi njemu izkopali. Rad je sprejemal sv. zakramente, rad je zaljšal majniški oltar, zato mu je še majniška Kraljica dan pred smrtjo podala svojega božjega Sina kot sv. popotnico na pot v večnost. Zapustil je žalujočo mater, dve sestri in štiri brate, ki so ga ob ogromni udeležbi domačih župljanov ponesli k večnemu počitku. Naj v miru počiva!

Ptujska gora. Kdor zna moliti, zna živeti; kdor pa zna lepo živeti, zna tudi lepo umreti: s temi besedami se je poslovil ob odprtem grobu od pokojnega Ivana Černenška g. župnik Franc Zagoršak. Nenadoma je ugrabila smrt pridnega ter zvestega 78letnega Černenškovega očeta, ne pa nepripravljenega. Saj je po možnosti vsak dan pristopal k mizi Gospodovi ter se v pobožni molitvi priporočeval po Mariji ljubemu Jezusu, da mu nakloni srečno smrt. Uresničilo se mu je to, ko ga je poklical Gospod dne 25. maja k sebi, da prejme plačilo, katerega si je tudi zaslužil. Domači in šentlovrenski pevski zbor je zapel pod vodst-

vom domačega organista g. Jankota Mohorko žalostinke na domu, pred cerkvijo in na pokopališču. Na njegovi zadnji poti ga je spremljala velika množica ljudi. Dragi Ivan, počivaj v miru! Globoko prizadetim domačim in sorodnikom naše prisrčno sožalje!

Verhole pri Laporju. Dne 22. maja nas je za vedno zapustil naš dober sosed in skrben gospodar Ignac Robar, star komaj 49 let. Marsikomu so se zasolžile oči, ker je smrtna kosa pokosila še nežnim otročičem dobrega očeta, ki so pred dobrim letom izgubili mater. Kal bolezni si je prinesel iz svetovne vojne. Pred štirimi meseci ga je bolezen hujše napadla. Iskal je pomoči, pa zaman. Podlegel je nezdravljivi pljučni jetiki. Zelo ga je potrla tudi, ko mu je mraz uničil lepo urejene vinograde. Pokopali smo ga ob veliki udeležbi ob blizu in daleč. Laporški pevski zbor mu je zapel v srce segajoči žalostinke. Bil je čez 30 let naročnik »Slovenskega gospodarja«, njegovi starši pa tudi nad 30 let. V slovo mu je spregovoril pri hiši žalosti njegov sosed in dober prijatelj. Dragi Ignac, v miru počivaj! Zalujoči mladi ženi in otrokom naše sožalje!

Sv. Urban pri Ptujju. V soboto dne 18. maja smo spremljali na prijazni hriček Sv. Urbana, kjer počiva narodni ljudski buditelj ter pesnik Leopold Volkmer in nebroj drugih, k zadnjemu počitku Jožeta Čeha, posestnika, gostilničarja in trgovca v Ločiču. Množica ljudstva je pokazala, kako nam je bil priljubljen, saj tudi nihče ni mogel verjeti, ko se je raznesla vest, da Čehovega Jožeta ni več. Bil je namreč v najlepših letih, komaj 54 let star. V svojih mladih letih je stopil v vrsto onih redkih borcev, ki so se borili za slovenski narodni obstoj. To je bilo v času, ko ni bilo lahko reči: Jaz sem Slovenec, ko se je ptujski »Stajerc« z vso silo zaletoval v vse, kar je dišalo le malo po slovenskem. Pozneje kot posestnik, gostilničar in trgovec ter večletni župan je zmiraj kazal zavest, da ga je rodila

Baš omenjeno so še bili samo prvi poskusi in se skraja ni zasajalo na veliko ter obširno. Prvi apostoli nove ameriške trte so zrigolali vsak po majhen košček, da pričnejo s poskusnimi nasadi. Nosili so si iz bizeljske trsnice skrivaj divjake in to iz bojazni, da bi jih drugi modrijani ne zasmehovali.

V Pišce je prinesel iz Bizeljskega eno butaro ameriških divjakov (50 trt) Janez Kocjan, samski in stanujoč v Podgorju štev. 38. Mihael Varlec, takratni občinski odbornik, ki je posebno vplival na župana Antona Verstovška, naj odkloni trsnico, je rekel Kocjanu:

»Beži! Beži! Kaj boš nosil to viničevno iz Bizeljskega? Boste Boga strahovali? Iz tega ne bo nič!«

Kljub tej opazki je posadil Janez Kocjan v Pišecah prve trte na ameriški podlagi.

Piščan Jožef Dobravc je prinesel brez očetove vednosti trte iz Bizeljskega. Šele junija jih je posadil skrivaj na vrtu. Zrasle so še isto leto 1 m visoko.

Ljudje so jih hodili gledat in so govorili:

»Kako bo to raslo drugo leto, ker ima trde korinice!«

Med prvimi, ki je dal rigoliti v Pišecah celi vinograd in ga je zasadi z ameriško trto, je bil stari Anton Podvinski, oče sedanjega posestnika, in sicer leta 1888.

Malo prej smo slišali, kako so odklonili Piščani od dežele jim ponujano trsnico in so morali pozneje po sadike na Bizeljsko. Dobri baron in graščak se jih je usmilil ponovno, da bi zamogli čimpreje obnoviti vinograde. Spodnji del svojega vinograda, ki se imenuje »Špegel«, in njivo »Bernauerco« je dal v najem za 10 let deželi. Košenino, kjer je propadla stara trta, to je sedanji vinograd »Bernauer« pri župnišču, kjer raste zlahtni burgundec, pa državi na 15 let v najem. Pogoj najemnine je bil, da dobi po preteku omenjenih rokov zemljo zasajeno z zlahtnimi trtami nazaj.

Deželno trsnico je vodil Ivan Balon, ki je bil takrat oskrbnik na gradu Pišce.

Državno trsnico Bernauer so vodili: Ivan Malus ter Agrež Franc pod višjim nadzorstvom nekega Rajha iz Kostanjevice, kjer je tudi bila vinorejska šola ali trsnica.

(Dalje sledi.)

najstarejši rokopis ne obsega celotnega sv. pisma, ampak le evangelij sv. Matevža, pisma sv. Pavla in dele starega zakona.

Znak za ločitev zakona.

Ce hoče žena iz plemena Novajo Indijancev prelomiti zakonsko zvezo z možem, potem položi njegovo sedlo in drugo možjevo ropotjho pred duri svoje kože.

Pomenljiv napis na kolodvoru.

Na nekem kolodvoru na Angleškem je čitatelj napis, ki svari potnike pred skakanjem na že premikajoče se vlake in ki se glasi: »Rajši na tem svetu eno minuto prepozno, kakor 25 let preneglo v večnosti.«

Odprta noč in dan so groba vrata

Sele pri Slovenjgradcu. V cvetni mladosti 24 let je zapustila svojega moža cerkovnika in 3 male otročiče Tonka Krivonog. V sredo dne 29. maja je še pridno delala, menda prepričano v pričakovanju poroda, v četrtek na svoj Vnebohod dopoldne jo je že poklical Gospod k sebi, ko je dala življenje tretjemu otroku. Starši po domače Breznikovi so tako izgubili v kratki dobi tri mlade otroke, cerkovnik Feliks zelo pridno ženo, otročiči dobro mater. Naj v miru počiva!

Razbor pri Slovenjgradcu. V večnost se je preselil naš najstarejši mož Jurij Podojstršek, katerega bomo močno pogrešali, zlasti pri naši farni cerkvi. Mož je bil samouk in daleč naokoli znan kot izvrsten rokodelc. V 85. letu svoje starosti kot zlatoporočenec zapuščal dva sina in štiri hčere.

Ribnica na Pohorju. Zopet je posegla neizprosna smrt med vrsto naših dobrih mater ter nam je vzela iz naše sredine skrbno, marljivo in krščansko gospodinjico Rozalijo Mihelič. Njeno življenje je bilo sama žrtev za svoj lepi dom in za svoje sinove. Na njenih ramenih je ležala vsa skrb za obširno posestvo, katero je pod njenim večjim vodstvom lepo napredovalo. Dasi že v 60 letih, je bila še vedno čvrsta, tako da še pač nihče ni mislil, da ji bo že v tako kratkem času treba odpotovati v boljše domovino. Na njeni zadnji poti jo je spremljala številna množica ljudi; pokazali so s tem najbolj odkrito, da so pokojno Robnikovo mater veči spoštovali. Gospod župnik ji je govoril ob odprtem grobu ganljive besede. Blagopok. Robnikovi materi želimo večni mir in pokoj, ostalim pa naše globoko sožalje!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Dne 21. maja je mirno v Gospodu zaspal daleč znani Muršec Franc v starosti 63 let. Imenovan je bil večeugleden krščanski mož in dober oče 3 otrok. Bil je 32 let tretjerednik ter marljivo pristopal k mizi Gospodovi. Na smrtni postelji je vdan v božjo voljo potrpežljivo prenašal bolečine

svoje bolezni. »Slovenski gospodar« je zahajal v njegovo hišo čez 25 let ter mu je bil najboljši prijatelj še v zadnjih dnevih njegovega življenja. Dobremu možu in očetu naj ljubi Bog stotero poplača na onem svetu njegovo trpljenje in delo!

Sv. Anton v Slov. goricah. V sredi meseca maja je ležal na mrtvaškem odru, ovenčan z najlepšim spomladanskim cvetjem, vzoren 37-letni mladenič Franc Zorec v Brengovi. Z njim je izgubila mladeniška Marijina družba dobrega tovariša, pa tudi Apostolstvo mož in fantov zvestega člana. Že od nežnih šolskih let, ko je stregel pri sv. maši, pa skoraj do njegove prezgodnje smrti je bilo zmiraj njegovo najljubše delo v cerkvi. Rad je vedno pomagala duhovnikom in cerkovniku, kjer je le mogel. Naj mu dobri Bog na onem svetu vse stotero poplača! Zadnja tri leta je imel službo križarja in grobokopa; moral je marsikomu izkopati prezgoden grob, zdaj pa so ga drugi njemu izkopali. Rad je sprejemal sv. zakramente, rad je zaljšal majniški oltar, zato mu je še majniška Kraljica dan pred smrtjo podala svojega božjega Sina kot sv. popotnico na pot v večnost. Zapustil je žalujočo mater, dve sestri in štiri brate, ki so ga ob ogromni udeležbi domačih župljanov ponesli k večnemu počitku. Naj v miru počiva!

Ptujska gora. Kdor zna moliti, zna živeti; kdor pa zna lepo živeti, zna tudi lepo umreti: s temi besedami se je poslovil ob odprtem grobu od pokojnega Ivana Černenškega g. župnik Franc Zagoršak. Nenadoma je ugrabila smrt pridnega ter zvestega 78letnega Černenškevega očeta, ne pa nepripravljenega. Saj je po možnosti vsak dan pristopal k mizi Gospodovi ter se v pobožni molitvi priporočeval po Mariji ljubemu Jezusu, da mu nakloni srečno smrt. Uresničilo se mu je to, ko ga je poklical Gospod dne 25. maja k sebi, da prejme plačilo, katerega si je tudi zaslužil. Domači in šentlovrenski pevski zbor je zapel pod vodst-

vom domačega organista g. Jankota Mohorko žalostinke na domu, pred cerkvijo in na pokopališču. Na njegovi zadnji poti ga je spremljala velika množica ljudi. Dragi Ivan, počivaj v miru! Globoko prizadetim domačim in sorodnikom naše prisrčno sožalje!

Verhole pri Laporju. Dne 22. maja nas je za vedno zapustil naš dober sosed in skrben gospodar Ignac Robar, star komaj 49 let. Marsikomu so se zasolžile oči, ker je smrtna kosa pokosila še nežnim otročičem dobrega očeta, ki so pred dobrim letom izgubili mater. Kal bolezni si je prinesel iz svetovne vojne. Pred štirimi meseci ga je bolezen hujše napadla. Iskal je pomoči, pa zaman. Podlegel je nezdravljivi pljučni jetiki. Zelo ga je potrla tudi, ko mu je mraz uničil lepo urejene vinograde. Pokopali smo ga ob veliki udeležbi ob blizu in daleč. Laporški pevski zbor mu je zapel v srce segajoči žalostinke. Bil je čez 30 let naročnik »Slovenskega gospodarja«, njegovi starši pa tudi nad 30 let. V slovo mu je spregovoril pri hiši žalosti njegov sosed in dober prijatelj. Dragi Ignac, v miru počivaj! Zalujoči mladi ženi in otrokom naše sožalje!

Sv. Urban pri Ptujju. V soboto dne 18. maja smo spremljali na prijazni hriček Sv. Urbana, kjer počiva narodni ljudski buditelj ter pesnik Leopold Volkmer in nebroj drugih, k zadnjemu počitku Jožeta Čeha, posestnika, gostilničarja in trgovca v Ločiču. Množica ljudstva je pokazala, kako nam je bil priljubljen, saj tudi nihče ni mogel verjeti, ko se je raznesla vest, da Čehovega Jožeta ni več. Bil je namreč v najlepših letih, komaj 54 let star. V svojih mladih letih je stopil v vrsto onih redkih borcev, ki so se borili za slovenski narodni obstoj. To je bilo v času, ko ni bilo lahko reči: Jaz sem Slovenec, ko se je ptujski »Stajerc« z vso silo zaletoval v vse, kar je dišalo le malo po slovenskem. Pozneje kot posestnik, gostilničar in trgovec ter večletni župan je zmiraj kazal zavest, da ga je rodila

Baš omenjeno so še bili samo prvi poskusi in se skraja ni zasajalo na veliko ter obširno. Prvi apostoli nove ameriške trte so zrigolali vsak po majhen košček, da pričnejo s poskusnimi nasadi. Nosili so si iz bizeljske trsnice skrivaj divjake in to iz bojazni, da bi jih drugi modrijani ne zasmehovali.

V Pišce je prinesel iz Bizeljskega eno butaro ameriških divjakov (50 trt) Janez Kocjan, samski in stanujoč v Podgorju štev. 38. Mihael Varlec, takratni občinski odbornik, ki je posebno vplival na župana Antona Verstovška, naj odkloni trsnico, je rekel Kocjanu:

»Beži! Beži! Kaj boš nosil to viničevno iz Bizeljskega? Boste Boga strahovali? Iz tega ne bo nič!«

Kljub tej opazki je posadil Janez Kocjan v Pišecah prve trte na ameriški podlagi.

Piščan Jožef Dobravc je prinesel brez očetove vednosti trte iz Bizeljskega. Šele junija jih je posadil skrivaj na vrtu. Zrasle so še isto leto 1 m visoko.

Ljudje so jih hodili gledat in so govorili:

»Kako bo to raslo drugo leto, ker ima trde korinice!«

Med prvimi, ki je dal rigoliti v Pišecah celi vinograd in ga je zasadi z ameriško trto, je bil stari Anton Podvinski, oče sedanjega posestnika, in sicer leta 1888.

Malo prej smo slišali, kako so odklonili Piščani od dežele jim ponujano trsnico in so morali pozneje po sadike na Bizeljsko. Dobri baron in graščak se jih je usmilil ponovno, da bi zamogli čimpreje obnoviti vinograde. Spodnji del svojega vinograda, ki se imenuje »Špegel«, in njivo »Bernauerco« je dal v najem za 10 let deželi. Košenino, kjer je propadla stara trta, to je sedanji vinograd »Bernauer« pri župnišču, kjer raste zlahtni burgundec, pa državi na 15 let v najem. Pogoj najemnine je bil, da dobi po preteku omenjenih rokov zemljo zasajeno z zlahtnimi trtami nazaj.

Deželno trsnico je vodil Ivan Balon, ki je bil takrat oskrbnik na gradu Pišce.

Državno trsnico Bernauer so vodili: Ivan Malus ter Agrež Franc pod višjim nadzorstvom nekega Rajha iz Kostanjevice, kjer je tudi bila vinorejska šola ali trsnica.

(Dalje sledi.)

najstarejši rokopis ne obsega celotnega sv. pisma, ampak le evangelij sv. Matevža, pisma sv. Pavla in dele starega zakona.

Znak za ločitev zakona.

Ce hoče žena iz plemena Novajo Indijancev prelomiti zakonsko zvezo z možem, potem položi njegovo sedlo in drugo možjevo ropotjko pred duri svoje kože.

Pomenljiv napis na kolodvoru.

Na nekem kolodvoru na Angleškem je čitatelj napis, ki svari potnike pred skakanjem na že premikajoče se vlake in ki se glasi: »Rajši na tem svetu eno minuto prepozno, kakor 25 let preneglo v večnosti.«